U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **T. Š.,** zastoupeného Mgr. Petrem Faltusem, advokátem se sídlem Praha 4, Doudlebská 1046/8, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2010, č. j. 57 A 62/2010 - 24, ve znění opravného usnesení ze dne 21. 3. 2011, č. j. 57 A 62/2010 - 44,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 20. 12. 2010, č. j. 57 A 62/2010 - 24, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2010, č. j. KUJI 51079/2010, kterým bylo, dle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 17. 5. 2010, č. j. DOP/15553/2010/691/2010-juran, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a to porušením ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Opravným usnesením ze dne 21. 3. 2011, č. j. 57A 62/2010 - 44, bylo v záhlaví rozsudku a ve výroku II. opraveno pochybení ve jméně zástupce žalobce z “*Faltys*“ na „*Faltus*“.

Rozsudek ve věci byl žalovanému doručen dne 14. 1. 2011, a to prostřednictvím datové schránky, jak vyplývá z „*Potvrzení o dodání a doručení do datové schránky*“ založeného v předkládaném soudním spisu.

Proti rozsudku byla žalovaným podána kasační stížnost, která byla dne 31. 1. 2011 osobně doručena Krajskému soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud se před meritorním posouzením podané kasační stížnosti zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky, za nichž může řízení o kasační stížnosti proběhnout. Jednou z podmínek řízení je i podání kasační stížnosti v zákonem stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s“) musí být kasační stížnost podána *do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Dle odst. 2 tohoto ustanovení platí, že *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

V nyní projednávaném případě byl dnem určujícím počátek běhu lhůty, ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s., den doručení rozsudku krajského soudu žalovanému – t. j. pátek 14. 1. 2011. V rozsudku byl žalovaný poučen o možnosti podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení. Následující den musí tedy být považován za první den běhu lhůty pro podání kasační stížnosti. Konec lhůty tak připadl na pátek 28. 1. 2011 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Tento den byl proto rozhodující z hlediska posouzení včasnosti podané kasační stížnosti, když nejpozději tohoto dne mohl být příslušný úkon (podání kasační stížnosti) učiněn u soudu (Krajského soudu v Brně nebo přímo Nejvyššího správního soudu – viz ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s.) nebo podání odevzdáno orgánu, který má povinnost je doručit (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).

V této souvislosti je nicméně třeba vypořádat se otázkou počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti v případě, kdy byl napadený rozsudek následně opraven ve formě opravného usnesení. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s., platí, že *bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta* (dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti – pozn. Nejvyššího správního soudu) *znovu od doručení tohoto opravného usnesení.* V nyní projednávaném případě bylo opravné usnesení k rozsudku krajského soudu vydáno dne 21. 3. 2011 a zástupci žalobce doručeno dne 24. 3. 2011. Jak ovšem vyplývá z rozsudku zdejšího soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123 (dostupný z www.nssoud.cz) *„[s]myslem nového běhu lhůty od doručení opravného usnesení (...) není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat kasační stížnost proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu dopadu na původní rozhodnutí. Ve vztahu k výrokům, které nebyly opravovány, ani nejsou na opraveném výroku závislé, běžela účastníku řízení lhůta pro podání kasační stížnosti od doručení původního rozhodnutí. Bylo by v rozporu s požadavkem nediskriminačního přístupu k účastníkům řízení, kdyby v případě vydání opravného usnesení měl účastník delší lhůtu pro podání kasační stížnosti proti výroku, kterého se oprava nedotkla, než v situaci, kdy by napadené rozhodnutí opravováno nebylo. Podle názoru Nejvyššího správního soudu se tedy uvedená výjimka uplatní jen tehdy, směřuje-li kasační stížnost právě do*

výroku opravným usnesením opraveného, případně do výroku, jenž je na opraveném výroku závislý. Opačný výklad by bezdůvodně prodlužoval lhůtu k podání kasační stížnosti proti výroku rozhodnutí, kterého se provedená oprava nijak nedotkla, čímž by došlo k neodůvodněnému prolomení zákonné čtrnáctidenní lhůty pro podání kasační stížnosti, k jejímuž striktnímu dodržování vede Nejvyšším správním soudem opakovaně zdůrazňované pravidlo, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout." Lze tedy uzavřít, že vydáním opravného usnesení ze dne 21. 3. 2011 sice došlo k opravě výroku původního rozsudku, avšak provedená oprava v příjmení právního zástupce žalobce nemohla mít dopad na původní rozhodnutí (výrok rozsudku), kterým bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno.

Lhůta pro podání kasační stížnosti se tak odvíjela ode dne doručení rozsudku, tedy od 14. 1. 2011. Tím, že písemnost obsahující kasační stížnost byla osobně doručena na krajský soud až dne 31. 1. 2011, nelze než konstatovat, že kasační stížnost byla podána až po uplynutí zákonem stanovené lhůty, a jde tedy o návrh podaný opožděně.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*.

S ohledem na skutečnosti výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než kasační stížnost žalovaného, ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), usnesením odmítnout.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Dle ustanovení prvně zmíněného nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu